

Jézus Urunk tanítása

2018. december 7.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon e várakozás-időben, akik meghallottatok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve részesültetek a mai jelenlétben.

S köszöntöm mindazokat is, akik ma nem voltak jelen köztetek, de igyekeztek lélekben eggyé válni veletek e várakozásban. A várakozás-idő, amely eljött számotokra a felkészülésben és a jócselekedetek téteményében, hogy valóban testvéri, felebaráti szeretettel tudjatok egymásra tekinteni, s egymást elfogadni.

A mai tanítás így szólt, hogy voltak jelen János követei, küldöttei, akik megjelentek, hogy a Mestertől megkérdezzék, hogy:

– Te vagy az, akire várunk, vagy mást várjunk?

Majd, mikor eltávoztak, akkor Én, Jézus Krisztus Uratok a nép sokaságának dicsőítettem a prófétát, a Keresztelő Jánost¹, hisz megkérdeztem a nép sokaságától, hogy:

– Miért mentetek ki a pusztába?

A mai jelenben is azt lehet kérdezni: Néha mire vártok? Min csodálkoztok? Mire van szükségetek?

Mert ott is mi történt?

Kimentek a pusztába, ugye, hogy is kit lássanak, mit tapasztaljanak meg? A nádszálat, amelyet a szél lengetett? Vagy embert lássanak, aki finom, puha ruhában jár, aki királyi palotában él? Vagy miért mentetek ki? Hogy prófétát lássatok?

Igen, a prófétáknak prófétáját.

Hisz hogy' van?

Asszony szülőttei közül nincs ilyen nagy próféta, mint Keresztelő Szent János. De akkoriban csak úgy mondták, hogy: Keresztelő János.

És majdan, mikor megértették a szavaimat, amelyekkel hozzájuk fordultam, akkor már nemcsak azért vannak jelen, hogy a pusztában a nádszálat lássák, vagy az embert, hogy mit csinál ott, és milyen ruhában van jelen, hanem a prófétát figyelték, azt a prófétát, akiről az *Írás* is azt mondja: Elküldöm hát követemet Színed előtt, hogy elkészíthesse Számodra az utat.

Ő volt az előhírnök, ugye, aki azért jött, hogy elkészítse a Mesternek az utat a Prófétában. És mikor ezt felismerték, és elfogadták, akkor egyre többen és

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: *Keresztelő János kérdése* és *Keresztelő Jánosról* (Lk 7,18–35).

többen mentek, hogy részesülhessenek János keresztségében. És már a vámosok is felismerték, és ők is felkeresték Jánost, hogy részesülhessenek a keresztségből.

De, ugye, jelen vannak a farizeusok és a törvénytudók, akik pedig meg-
hiúsították önmagukban e Isten akaratát, hogy részesülhessenek benne és belőle.

A tanítás a jelenben ezt próbálja számotokra tükrözni, hogy ti is ma a várakozás-időben meghívtok vagytok, hogy ez a várakozás elhozassa számotokra a kegyelem működését. De ne legyetek a várakozásban olyan testvérek, akik e tanításból csak azt mérlegelték, hogy: „Mi van jelen, mit ismerünk fel, és hova menjünk?”, hanem: „A jelenben én már fel tudom ismerni az én helyemet, fel tudom ismerni az én ajándékomat, fel tudom ismerni a kegyelmet, s ezeket mind-mind befogadom, és megengedem, hogy működjön rajtam és bennem.” És ha szükséges, akkor egy kicsit meg is tud változtatni, de a szabad akarat cselekvésében, a működő kegyelemben, mert a szeretet így tud jelen lenni, és így tud elfogadni benneteket, hogy ez a szeretet kössön össze e várakozás-időben a felkészülésben, hogy megnyitod szívedet, hogy befogadhassad mindazt, amit ajándékkul árasztok felétek, s utána megengeditek, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És hogy ha már ez így felelevenedik, és érzitek a kegyelmeket, akkor el tudjátok fogadni a felebarátot és a testvért az eggyé válás szeretetében és szeretetéhez. Hisz ez a várakozás most ismét egy új időszakot nyújt számotokra a megkezdésében. És először, ugye, felkészülünk szívünkkel, lelkünkkel, egész lényünkkel e várakozásban, hogy majd eljöhessen a Fény a világosságában, a békével, az örömmel és a szeretettel. S akkor már kiegyensúlyozottá válhatok, mert működik rajtam és bennem, működik rajtatok és bennetek, és akkor érzitek, hogy ebben a megkezdésben mi mindent kaphatunk, és hogyan tudunk belekapaszkodni e kegyelmekbe, e ajándékokba, ami által nem érzem, hogy „magamra vagyok hagyatva, nekem nincs senki, akitől várhatom a segítséget”.

Ha megnyitod szívedet, és befogadod a kegyelmet, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, akkor már nem vagy egyedül, testvérem, akkor már érzed a szeretet melegségét, hogy átölelhet, felmelegíthet, megerősíthet, és már a mindennapi élet könnyebb, „érezem, hogy hogyan és miképpen kapcsolódik ez ahhoz, hogy én is János keresztségéhez tartoztam és tartozom”.

Mert, ugye, ti is részesülhettetek a keresztségben, a jelenben, ha nem kimondottan János keresztségében, de Én, Jézus Krisztus Uratok részesülhettem e kegyelemben ott veletek a mindennapokban, ami által mondhatod azt, hogy: „Megváltozott életem, tudom, hogy hova tartozom, és tudom, hogyan szeretném kialakítani a mindennapi életet a működéshez és a kegyelemhez.” Mert a szeretet így tud megerősíteni benneteket. És akkor az egyszerűséget is felismeritek, és elfogadjátok, és akkor nemcsak azért megyünk ki, ugye, a pusztába, hogy mit láthatok, és mit tapasztalhatok meg, hanem azért is, hogy „valakit felismerhessek, valakit elfogadok, és valakihez, úgy érzem, most már tartozhatom, mert a kegyelem működése ezt adta ajándékkul számunkra a mindennapokban, a mindennapokhoz”. És akkor így, napról napra e várakozás meghozza a saját maga

szeretetének gyümölcsét, kegyelmét és ajándékát, ami által akkor érzed, hogy ahogy János is nem egyedül volt a pusztában, hisz kimentek hozzája egyre többen és többen, de nem kimondottan azért, hogy mindjárt felismerjék és megtapasztalják, hanem először csak szemlélődtek, kérdéseket tettek fel, majd a kérdésekre, mikor már a válasz megérkezett, akkor érezték, hogy „valaki van itt, akit felismerhetek, és akivel haladhatok az élet-útpályának mindennapjában, hogy a kegyelem működhessen rajtunk, rajtam, bennünk és bennem, s akkor érzem, hogy nincs hiábavaló, bármilyen felajánló kérés, fohász, imaszándék”, mert idővel minden a meghallgatás kegyelmében elhozza számotokra azt, amire vágyakoztok, és amire szükségetek van.

És most arra kérlek benneteket, testvérek, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok adtam számotokra e tanítást e várakozás-időben, de e várakozásban mégis fel kell készíteni szíveteket, lelketeket, hogy befogadhassátok azt a kegyelmet, amely ennek a várakozásnak, a szeretet ünnepének gyümölcse és kegyelme, hogy bennetek élhessen, hisz kialakíthassátok szíveteket és a lelketeket, mint ahogy mondtuk, élő tabernákulummá, és ebbe az élő tabernákulumba, felkészülve az elfogadás befogadásában, hogy „működhessen rajtam, bennem, működhessen rajtunk és bennünk, és ez által érezzük, hogy nem vagyunk egyedül”. Mert ez a várakozás is elhozza számotokra a kegyelmi ajándék működését. S akkor érzed a Fényt a megtapasztalás felismerésében, tudod, mit jelent a béke, hogyan kell békében és örömben élni, szintén a megbocsájtó kegyelem által, hogyan éljen benned az öröm, ami fontos, hogy ez által szinte kivirulhassál, és érezd, hogy te is egy ember vagy Jézus testvérében és Atya gyermekében. És ezt mind összeköti a várakozás utolsó pillanat- napjaiban a szeretet, mert a szeretet gyümölcse megérkezik felétek és hozzátok, mert „a várakozás-időben felkészítettük szíveteket, lelküket a kegyelemhez, az örömhöz, a békéhez és a szeretethez, hogy valóban érezzük, hogy valami most ismét elkezdődött, és én ebben szeretnék hű testvérként élni és haladni a meghívásom által a mindennapokban, hogy a kegyelem ajándéka összekössön a felebaráttal és a testvérrel a mindennapokban”.

Ennek reményében ma árasztom felétek áldásomat, hogy a várakozás hozza el a Fény-világosságot, a békét, az örömet és a szeretetet, hogy így legyen teljes számotokra e várakozásban az az ünnep, amelyre készülődünk, hogy ismét jelen legyen szívetekben, lelkünetekben, ami által megerősödünk.

És így áradjon reátok az Élő Szentlélek áldása a kegyelem szeretete révén.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok ma a Fény, béke, öröm szeretetében, erősítsen meg, kössön össze benneteket a testvéri, felebaráti szeretettel, hogy tudjátok egymást, tudjátok egymást szeretni, és tudjátok egymásra számítani, ami nagyon-nagyon fontos e mai jelen világban.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!